

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE A REPUBLICII MOLDOVA

Prima instanță: Judecătoria Centru mun.Chișinău (jud. N.Mazur)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M.Anton, A.Panov, Iu. Cotruță)

Dosarul nr. 3ra-1045/14

Î N C H E I E R E

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ

25 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, în componența:

Președintele completului
Judecători

Valeriu Doagă
Iuliana Oprea
Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul Primarului general al mun.Chișinău, Lungu Carolina, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2014, adoptată în cauza civilă la cererea depusă de Cîrlig Mihail împotriva Primăriei mun.Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ

a c o n s t a t a t:

1. Prin hotărârea judecătoreiei Centru mun.Chișinău din 13 decembrie 2013 acțiunea s-a admis, s-a abrogat ca ilegală dispoziția Primarului General al mun.Chișinău nr. 238-dc din 257 iunie 2013 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare lui Mihail Cîrlig” ca fiind emisă cu încălcarea procedurii stabilite.
2. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2014 s-a respins apelul declarat de Primăria mun.Chișinău și s-a menținut hotărârea primei instanțe.
3. La 20 iunie 2014 reprezentantul Primarului general al mun.Chișinău, Lungu Carolina a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2014, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.
4. În motivarea recursului a indicat, că instanța de apel a interpretat în mod eronat normele de drept material.

5. Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, Colegiul consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.
6. Potrivit art. 437 alin.(1) lit. f) CPC „*cererea de recurs trebuie să conțină, printre altele, esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate*”. Totodată, participanții la proces sunt în drept să declare recurs numai în cazul în care invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) CPC. Astfel, recursul împotriva deciziilor instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Colegiul constată că argumentele invocate de recurent în cererea de recurs vizează temeinicia deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond și asemenea temeiuri nu se regăsesc în art. 432 CPC aplicabile recursului.
7. Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.
8. Cu referire la argumentul recurentului privind interpretarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material, Colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține, că acest argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.
9. Astfel, instanța de recurs notează, că recurentul nu a invocat niciun argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.
10. În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că “... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)
11. Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de reprezentantul Primarului general al mun.Chișinău, Lungu Carolina nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC și, drept urmare, este inadmisibil.

12. În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de reprezentantul Primarului general al mun.Chișinău, Lungu Carolina împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2014.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan